

Határtalanul! 2020
KUL_TÚRA - Jókai nyomában

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. által kiírt Határtalanul! program keretén belül a Váci SzC Petzelt József Technikum és Szakképző Iskola és a Dunaszerdahelyi Neratovicei téri Magyar Tannyelvű Magán Szakközépiskola közösen pályázott, amelyet az Alapkezelő Zrt. sikeresnek bírált el. Kiemelten fontos számunkra a magyarságot összekötő kulturális értékek megismerése, megőrzése és az, hogy a nemzeti kánon kiemelkedő tagjainak hagyományai személyes élménnyé váljanak. Ezért választottuk fókuszaként Jókai Mór életének emlékhelyeit. Az egyik legnagyobb anekdotázónak a magyarországi és a szlovákiai emlékhelyeit is meglátogatjuk, ezért kapta a pályázat a KUL_TÚRA - Jókai nyomában címet.

A Határtalanul! program fő célja emellett a magyar-magyar baráti kapcsolatok építése, szakmai tapasztalatszere. Az anyaországi iskola tanulói a szomszédos állam magyarlakta területeit járják be, személyes tapasztalatokat szereznek a külföldi magyarságról, annak kultúrájáról, gasztronómiájáról, oktatásügyi rendszeréről. A dunaszerdahelyi diákok és kísérőik a Magyarországon található történelmi emlékhelyek segítségével szereznek tapasztalatokat a közös múltból, és baráti kapcsolatokat alakítanak ki iskolánk tanulóival.

A szentendrei diákok közül 32 főnek volt lehetősége részt venni a szlovákiai utazáson, őket négy tanár kísérte 2022. május 23-tól május 27-ig. A két iskola hagyományosan már tartotta a kapcsolatot egymással. Több alkalommal is közösen pályázott a Rákóczi Szövetség diákutazási pályázataiban. A dunaszerdahelyi iskola igazgatónője fogadta a csoportot. A tankonyhán készített ebéddel vártak minket. Ezzel folytatódott a diákok közötti barátság erősítése. Az iskolai Diákönkormányzat vezetője, aki jelenleg a dunaszerdahelyi diák alpolgármester is egyben, minden programon kísérte csapatunkat. Lehetőség nyílt arra is, hogy minden nap másik diákcsoport kísérje iskolánk tanulóit, így újabb és újabb barátságok alakulhattak ki.

Látogatásunk első napján megtekintettük a dunaszerdahelyi DAC stadiont. Vezetőnk végig kísért minket a VIP lelátokon, a skyboxokba. Itt láthattuk a focisták személyre szabott öltözőit, illetve az imaszobájukat is. Hétfévente hatalmas nézősereg előtt játsszák a meccseket, melyek előtt a Nélküled című számot himnuszaként éneklük.

A magyar és a szlovák vendéglátás egyik kiemelt fogása a bor felszolgálása. Lehetőségünk volt egy olyan borszaküzletben megtanulni a bor felszolgálásának szabályait, mely ötvözi a magyar és a szlovák hagyományokat.

A szállásunk egy dunaszerdahelyi középiskolai kollégiumban volt, itt szolgálták fel a vacsorát és a reggelit is nekünk. Nagyon ízletes ételeket kaptunk, bár más fűszerezést használnak, mint mi.

A második napon busszal kirándultunk. Az első állomás Vöröskő vára volt. A Kis-Kárpátok hegyei közt megbújó, Pozsonytól 40 km-re fekvő, pazar bútorgyűjteményéről méltán híres, teljesen épen fennmaradt Vöröskő vára a régió egyik húzóneve, leglátogatottabb turisztikai célpontja, mely pávákkel benépesített ősparkjával kifogástalan állapotban élte túl a

történelem sokszor kíméletlen évszázadait. A sétát az épület alatti katakombarendszerben fejeztük be, ahol egy 120 m mély kutat, valamint a vár alapját alkotó vörös színű szikla egy darabját néztük meg. Legérdekesebb az a rész volt, ahol az Én, Frankenstein című filmet forgatták.

Az utunk a drinyi barlangrendszerhez vezetett, ahol a cseppköveket tekintettük meg. Ez a Kis-Kárpátok legnagyobb cseppkőbarlangja.

Ezen a napon végül Szomolányba érkeztünk. Itt megnéztük a várkastélyt, amelyben konferenciákat és egyéb rendezvényeket tartanak. A romos várat 1880 és 1900 között gróf Pálffy József neogótikus stílusban újjáépítette, ma a Szlovák Akadémia Konferenciaközpontja van benne.

A következő napon, május 25-én egy hosszú kirándulásra indultunk Besztercebányára. Az utazás alkalmával a Kárpátok csodaszép tájaiban gyönyörködhettünk, még medvét is láttunk

egészen közelről. Elsőként magát a várost, Besztercebányát tekintettük meg, a történelmi főter látványa, a ferde toronnyal, magával ragadott minket.

Ezek után megttekintettük a szlovákiai ellenállók múzeumát.

Közben elállt az eső is, így még nagyobb örömmel mentünk Vlkolinec faluba, ahol meglátogattuk az UNESCO világörökség részét. Közben történt a nagy találkozás a medvével. Vlkolinecet az útkönyvek a Felvidék leglátványosabb hagyományos építkezésű településeként emlegetik. Nem skanzen, hanem lakóhely, ahol ma is élnek. A faluban 45 jellegzetes, kőalapú, agyaggal kent falú, zsindeyes paraszti kis ház látható. Minden ház fából készült, csak a falu temploma épült kőből. A 19. században épült házak egyedi alaprajzzal, három helyiséggel rendelkeznek. Előszobájuk padlója vert agyag, a lakószoba padlózott. Megnéztük a helyi „állatkeret”, az állattartókat, illetve lehetőségünk volt kézműves sajt vásárlására is. Csodálatos volt a helység légköre, a hagyomány rabul ejti az ember szívét.

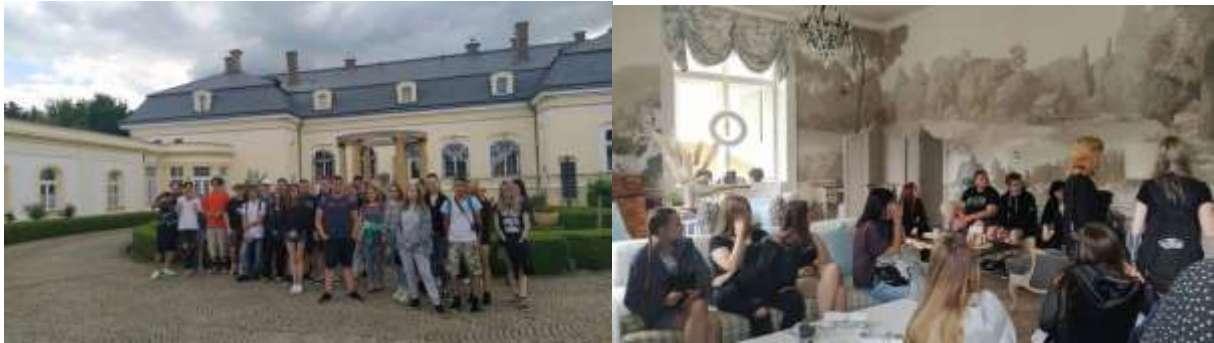
A negyedik napon, május 26-án két, Dunaszerdahelyhez közelebbi látványosságot tekintettünk meg. Az első hely a Szlovákiaring elnevezésű nemzetközi autóverseny-pálya volt. Itt éppen egy osztrák csapat gyakorolt.

Ezután egy különleges „állatmenhelyet” néztünk meg, ez a Malkia park, ami olyan vadállatoknak ad otthont, akik vagy a cirkusból öregedtek ki, vagy veszélyes állattartók kezéből mentettek ki.

Délután egy kedves meglepetésként szállodabejáráson vehettünk részt egy 5 csillagos boutique hotelben, a Chateau Amade-ban Várkonyban. Gyönyörködhettünk a különlegesen berendezett szobákban, a wellness-részlegben, a cukrászdában és a csodálatos kertben.

Utolsó napon, pénteken, május 27-én szeretettel búcsúztunk el a vendéglátóinktól. A két iskola diákjai és tanárai megajándékozták egymást. A hazafelé vezető úton Komárom városának a Dunán túli, szlovákiai városrészét néztük meg. Megismerkedtünk a történelmi nevezetességekkel, a Szent András Bazilikával, a Jókai Színház épületével, az erődrendszerrel. Különösen érdekes volt az Európa-udvar, hiszen minden ország egy-egy jellegzetes épülete sorakozik a téren.

A Jókai-szobornál emlékeztünk meg a nagy író életéről.

„A magyar prózai költészet nyelvének Jókai Mór kétségkívül a legkiválóbb művésze. Gazdagságával szinte elkápráztat, erejével meghódít, gyöngédségével elbájol; nincsen még egy írónk, aki dúsabb volna szavakban, kifogyhatatlanabb jellemző kifejezésekben; a nyelv gazdagságában még Arany János és Vörösmarty Mihály sem múlják felül. Költészetének törvénye ugyanaz, mint a magyar népmeséké: az igazság minden poklokon keresztül győz, a gazság lakol, az üldözött révbe jut; talán nem az élet igazi törvénye, de mindnyájunk ifjúságának bizonyára legtisztább és legdúsabb forrása. Humora is népünk lelkét tükrözi s akár gazdagságát, akár elevenségét, akár magyaros ízét tekintsük, nem találjuk párját irodalmunkban”- írja róla a Magyar Irodalom Történetében Pintér Jenő.

Jókai ezer szállal kapcsolódott Komáromhoz. Révkomáromban született 1825. február 18-án. Gimnáziumi tanulmányait Komáromban folytatta. A jogi tanulmányok befejezése után egy évig bojtár volt Asztalos István komáromi ügyvédnél. 1881. augusztus 20-án Komáromban szülőházát emléktáblával jelölték meg (később azt a házat is, ahol 1826-tól 1841-ig növekedett).

Utcat, színházat, gimnáziumot, mozit neveztek el róla, és tiszteletére emlékszobát rendeztek be a városban.

Élményekkel gazdagodva zártuk a Határtalanul! a 2020 programot. A program megvalósításának második része Magyarországon kerül megvalósítására 2022. június 20-tól 24-ig. Reméljük, hogy ugyanolyan élménydús napokat töltenek nálunk testvériskolánk képviselői! Itt folytatjuk Jókai Mór életútjának meghatározó állomásaival való megismerkedésünket.